Wik & Walsøe-gründeren: – Jeg kan være ganske sta når jeg tror på noe

Interiør og design · juni 19, 2026 · Sist oppdatert: juni 20, 2026

– Wik & Walsøe startet ikke som en forretningsidé, det startet som et behov, sier Linda Svedal Walsøe, gründer og eier av det norske porselensmerket som er viden kjent, også utenfor landegrensene, for sin poetiske, nordiske estetikk.

Det var etter mange år som designer i tekstilbransjen som Linda ønsket å bryte med bruk og kast-mentaliteten og lage noe som varte lenge. – Jeg hadde sett hvor raskt ting mister verdi. Produkter som er laget for å bli erstattet, og ikke for å bli tatt vare på.

Hun forteller at ideen som førte til etableringen av Wik & Walsøe oppsto på en hagebenk på Kråkerøy i Fredrikstad, der hun både bor og jobber. Det var et ønske om å bygge en norsk merkevare som handlet om mer enn produkt. Om minner, tilhørighet og det å samle mennesker rundt noe som varer. Og om kvalitet som gjorde at gjenstandene holdt i lang tid.

– Siden den gang, har vi bygget sten for sten, og egentlig jobbet etter den samme tanken hele veien, nemlig å lage noe som tåler tid – både i bruk og i betydning. Vi lager ting som er ment å brukes – og bli værende.Det er kanskje der forskjellen ligger. At det ikke bare handler om uttrykk, men om hva det får lov til å bli over tid.

Betydning over tid

Det er spennende når Linda forteller om utviklingen av Wik & Walsøe. Da reisen startet i 2006 var de to – Wik'en i navnet kommer fra medgründer Ragnhild Wik, også hun formgiver i bunn. Sammen skapte de et visuelt univers der nordisk folklore og natur fikk prege porselen og glass.

– Wik & Walsøe startet i et tett og godt samarbeid som ga et solid fundament for det selskapet er i dag, forteller 57-åringen. Etter en periode valgte Ragnhild Wik å jobbe med andre prosjekter, og hun er i dag en veletablert keramiker med verksted i Oslo.

– Som i mange oppstartsbedrifter utvikler både mennesker og selskaper seg over tid, og etter en periode valgte vi å gå hver vår vei. Min oppgave videre ble å ta det vi hadde bygget, og få det til å vokse.

I dag jobber Linda tett med datteren Ylva J. Walsøe; blant annet har mor og datter formgitt serviset Slåpeblom sammen. At det er 30 år mellom dem, betyr at de skaper med ulike utgangspunkt.

– Det er både fint – og viktig – å ha Ylva med i selskapet. Hun representerer en ny generasjon som stiller andre spørsmål enn vi gjorde. Rundt forbruk, tempo og hva som faktisk har verdi. Det utfordrer oss, og det er sunt.

– For meg handler det ikke om at hun skal gå i mine spor, men om at hun skal få være med å videreføre og utvikle det vi har startet. Når vi nå også har en ny generasjon på vei inn, blir det veldig konkret hva vi egentlig jobber med: Å skape noe som kan leve videre og ha betydning over tid.

Poetisk: Uttrykket til Wik & Walsøes kolleksjoner varierer, men har til felles at de tar utgangspunkt i nordisk kultur og natur, med en touch av eventyr – det er ikke uten grunn at alven er en gjennomgangsfigur, blant annet i serviset Alveblomst.

En sterk drivkraft

Linda ser ikke på seg selv som en typisk gründer – hun er fortsatt først og fremst formgiver – men innser at hun har en egenskap som kommer godt med når man skal starte for seg selv:

– Jeg har alltid hatt en sterk drivkraft. Jeg kan være ganske sta når jeg tror på noe, og for meg handler det ikke så mye om å bygge selskap, men om å få noe ut i verden som har en verdi utover det rent funksjonelle.

Noe av verdien ligger i selve produksjonen. Den ble fra starten av lagt til Bangladesh – et land med rike håndverkstradisjoner, men også med mye fattigdom.

> – Jeg pleier å si at jeg vokste opp i en verktøykasse, med prototyper og løsninger som ble diskutert rundt middagsbordet. Det setter spor.

– Jeg har brukt mye tid der gjennom to tiår, og det setter spor. Når du ser hva arbeid betyr for et menneske, for verdighet og fremtid, så endrer det perspektivet ditt. Jeg er mer bevisst på ansvar nå en for 20 år siden. Ansvar for mennesker, for valg – og for hva vi faktisk bidrar med.

Drivkraften, ja, den har hun etter alt å dømme i blodet:

– Jeg vokste opp i en gründerfamilie. Jeg pleier å si at jeg vokste opp i en verktøykasse, med prototyper og løsninger som ble diskutert rundt middagsbordet. Det setter spor.

Estetikk og følelser

Det er ingen tilfeldighet at hovedkontoret til Wik & Walsøe ligger i Fredrikstad, Lindas hjemby helt siden barnsben av. Dette er helt klart den flekken på jorden der hun føler seg hjemme.

– Det beste med Fredrikstad er folkene. Det er en egen type jordnærhet her – ting får lov til å være litt som de er, og folk tar seg ikke så høytidelig. Vi holder til i dag i de gamle FM-lokalene på Kråkerøy – hvor min far også startet sin bedrift en gang. Så på mange måter har sirkelen sluttet seg litt.

> Det beste med Fredrikstad er folkene. Det er en egen type jordnærhet her – ting får lov til å være litt som de er, og folk tar seg ikke så høytidelig.

Hun var et observant barn som tok inn omgivelsene ned til minste detalj. Og Linda kan fortsatt huske sitt første

minne knyttet til en opplevelse av skjønnhet:

– Jeg er et 70-tallsbarn, og foreldrene mine tok over et gammelt hus etter min mormor – en generasjonsbolig med utedo og oldemor på kjøpet. De var bare 20 år da jeg ble født, og startet med det mest nødvendige. Det første de sparte til, var bad. Jeg husker lukten av epoxy som ble lagt på gulvet. Det var så blankt at det så ut som skøyteis. Under overflaten lå et fargespill av gult og glitter – tusenvis av små gullflak som fanget lyset. Og det grønne porselenet i servanten speilet seg i det blanke gulvet…

– Det var kanskje første gang jeg kjente at omgivelser kan gjøre noe med oss. At materialer, lys og farger ikke bare er estetikk – men følelser, forteller Linda.

Til dekket bord: Estetikken er gjennomført myk, feminin og naturlig. Perfekt for sommerens sammenkomster under åpen himmel. Bordene på bildene er dekket med Slåpeblomst-serviset.

Varig uttrykk

Linda er opptatt av at det nye som lages, må tilføre noe som ikke allerede finnes. Og igjen kommer hun tilbake til det varige, og den stadige søken etter å skape noe som har en grunn til å finnes, både nå og i fremtiden. Det krever et tydelig fokus og evne til å ikke la seg påvirke.

– Vi jobber mye med mønster og detaljer, og uttrykket kan være tydelig – men det skal ha en varighet i seg. Det må være noe du kan leve med, ikke bare noe du liker der og da. Jeg er opptatt av at det vi lager skal henge sammen med det som allerede finnes. At det bygger videre, ikke bare legger på.

– Det er lett å bli opptatt av hva som skal komme neste, hva som selger, hva man «bør» gjøre. Jeg har brukt mye tid på å stå i det jeg selv tror på, også når det tar lengre tid. Det mest givende er når vi ser at det vi lager, faktisk får en plass hos folk. At det brukes, tas frem igjen og blir en del av noe som betyr noe.

– Det er vel egentlig det vi jobber for.